



ב"ה

פרשת יתרו

## ישראל דוויים וסחופים – האמנם?

איתא בגמרא<sup>1</sup>: "גר שבא להתגייר בזמן הזה, אומרים לו . . . אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים וכו'".

כלומר: כדי להיות יהודי - שזהו שינוי גדול, ועד לענין של הולדה חדשה, כמאמר רבותינו ז"ל<sup>2</sup> "גר שנתגייר כקטן שנולד דמי" - ישנו תנאי עיקרי, שצריך לידע (מה שיודעים בני ישראל) ש"שישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים כו'", וכל זמן שלא נתגייר, אינו נתון לגורל זה, אבל אם רצונו להתגייר, עליו לדעת שהגירות תלויה בכך שיקבל על עצמו להיכנס בסוג של "דוויים דחופים סחופים כו'".

...תורת-אמת מעידה על עם ישראל ש"בזמן הזה", קודם ביאת המשיח, הם "דוויים דחופים סחופים וכו'", ועד שזהו ענין עיקרי ביהדות, כאמור לעיל שזהו תנאי בענין הגירות.

וביחד עם זה נצטוו בני ישראל: "עבדו את ה' בשמחה"<sup>3</sup>.

וכיון שבאותה תורה – מלשון הוראה<sup>4</sup> - נאמר שיהודי נקרא עובד ה' כאשר הנהגתו היא באופן ש"בכל דרכיך דעהו"<sup>5</sup>, באכילתו ושתייתו, ואפילו בשעה שישן, כך, שעובד את ה' במשך עשרים וארבע שעות במעת לעת (כפי שמבאר הרמב"ם בהלכות דעות ובקצרה – בשולחן ערוך אורח חיים<sup>6</sup>) נמצא, שבמשך כל הזמן שעובד את ה', "בכל דרכיך", צריך להיות בשמחה.

<sup>1</sup>יבמות מז, א.

<sup>2</sup>שם כב, א. וש"נ.

<sup>3</sup>תהלים ק, ב.

<sup>4</sup>ראה רד"ק לתהלים יט, ח. גו"א ר"פ בראשית (בשם הרד"ק). זח"ג נג, ב.

<sup>5</sup>משלי ג, ו.

<sup>6</sup>ספ"ג.

וכיון שהצורך להיות בשמחה הוא הוראה ותביעה של תורת-אמת (לא רק בדרך טפל, בבחינת "הכשר מצוה" לעבודת ה'), בהכרח לומר שאכן יש לו ממה להיות בשמחה, שהרי לא יתבעו ממנו דבר שאינו אמיתי, היפך תורת-אמת, והרי זו תביעה של תורת-אמת.

וההסברה בזה - בהקדמת תיבת "באתי (לגני)": "באתי" פירושו - שעוד לפני שיהודי מגיע לעולם, הנה מקודם לכן בא כבר הקב"ה לעולם, וביאתו היא באופן שהעולם הוא דירה לו יתברך, כי "עיקר שכינה בתחתונים היתה".

...וכיון שיהודי נמצא יחד עם הקב"ה באותה דירה הרי מובן שהעובדה ש"ישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים וכו'", אין לה תפיסת מקום אצלו.

ועל דרך מי שיש לו תענוג גדול ביותר, ובשעת מעשה נעקץ על ידי זכוב, שאינו מרגיש כלל את העקיצה. - לא אומרים שאין עקיצה; יש עקיצה, ועל דרך מה שכתוב<sup>7</sup> "שממית בידים תתפש והיא בהכלי מלך", אבל הוא לא מרגיש זאת, מצד גודל התענוג מזה שנמצא יחד עם הקב"ה באותה דירה.

אמנם, ענין זה שנמצאים יחד עם הקב"ה באותה דירה כו' - שייך רק לבני ישראל, עליהם נאמר<sup>8</sup> "ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי", להיותם "עם קרובו"<sup>9</sup>, וכמו שכתוב<sup>10</sup> "מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו", וכדאיתא במדרש<sup>11</sup> "אשר לו אומה קרובה אין כתיב כאן, אלא אשר לו אלקים קרובים אליו", והיינו, שכאן לא נאמר שיהודי הוא קרוב לאלקיו, שבשביל זה יש צורך בעבודה ויגיעה, אלא בכל מעמד ומצב שנמצא מתקרב הקב"ה אליו;

אבל כשמדברים עם גוי לפני שהתגייר, הרי כיון שאין לו שייכות לענינים אלו, אסור לרמות אותו, ולכן צריך לומר לו, שמצד נקודת - מבט של גוי בענינים גשמיים וחומרניים, הנה "ישראל בזמן הזה דוויים דחופים סחופים וכו'".

---

<sup>7</sup>משלי ל, כח.

<sup>8</sup>יתרו יט, ד.

<sup>9</sup>תהלים קמח, יד.

<sup>10</sup>ואתחנן ד, ז.

<sup>11</sup>דב"ר פ"ב, יד.

מה הם דינרי זהב, מה שאין כן מי שיש לו השגה רק בפרוטה של נחושת, או רק באסימון שאין לה פורטין, כך, שאינו רואה דינרי זהב (וגם אם יראה - לא ידע מה הם...), אלא רק פרוטה של נחושת, פרוטה מרוטה, ורואה שנאבדה...!

ועל דרך זה בנדון דידן: המעמד ומצב של דווי דחוף וסחוף כו' - כפי שנראה אצל הגוי, וכן הוא על פי תורה - אין לו שום תפיסת מקום אצל יהודי, כשם שאיבוד פרוטה אינה תוספת מקום אצל מי שיש לו אלף אלפים ורבוא רבבות דינרי זהב.

ויתירה מזה - כי, כשמדובר אודות איבוד פרוטה לגבי אלף אלפים וריבוא רבבות דינרי זהב, הנה אף על פי שאין לזה תפיסת מקום הרי, יש איזו שייכות ביניהם, ששניהם שייכים לסוג של ממון, ואף שיש ביניהם חילוק גדול שלא בערך, הרי החילוק הוא רק בכמות, אבל שניהם באותה האיכות; מה שאין כן כשמדובר אודות המעמד ומצב של דווי דחוף וסחוף כו' בנוגע לענין גשמי ביחס לעובדה שנמצאים יחד עם הקב"ה - הרי זה חילוק שלא בערך (לא רק בכמות, אלא) באיכות.

ומזה מובן, שאם אין מקום לדבר אודות הפסד של פרוטה, בה בשעה שיש ריוח של אלף אלפים וריבוא רבבות דינרי זהב - כל שכן וקל וחומר שאין מקום לדבר אודות הפסד ענינים גשמיים ששייכים לגוי (שבהם נמצא יהודי במעמד ומצב של דווי דחוף וסחוף כו'), בה בשעה שיש לו את הענין שנמצא ב"גני" יחד עם הקב"ה.

ועוד זאת - כפי שהענין אינו יוצא מידי פשוטו: כאשר יהודי נעשה חדור ברעיון והשקפה שעל פי תורה, שכיון שנמצא יחד עם הקב"ה באותה דירה, יש לו את האושר הכי גדול, וכל הענינים הצדדיים אינם תופסים מקום כלל - הרי כיון ש"באור פני מלך חיים"<sup>12</sup>, נמשך לו רב טוב גשמי בבני חיי ומזוני רוויחא, כך, שיכול ללמוד תורה ולקיים מצוות, שנקודתם התיכונה לעשות דירה לו יתברך בתחתונים, מתוך הרחבה והרווחה כפשוטם בגשמיות.

קטע משיחת יו"ד שבט, רשימת השומעים בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשל"ב חוברת א' ע'7.

<sup>12</sup>משלי טז, טו.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד  
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו  
שלמה נחמ"ה, צביה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,  
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה